

det her dreier sig om saa lidt, men hvorfor bliver Ministeren ved saa haardtarrig at fastholde dette Standpunkt? Jeg paastaar og vil fremdeles vedblive at paastaar, at det er en Uretfærdighed mod os Landboere. Den høitærede Minister tager fuldstændig fejl — jeg beder at undskyldte, hvis Feilen ligger i mine Udtryk — naar han har faaet den Opfattelse, at jeg skulde mene, at han tager mere Hensyn, naar Andragenderne komme fra Høiremænd, end naar de komme fra Venstremænd. Nei, det er hans Kollega, Krigsministeren, der siger det til os, men det har den høitærede Indenrigsminister aldrig sagt, og det har heller ikke været min Mening at sige det om ham. Hvad jeg vil hævde, er derimod det, at jeg synes, at naar det erkjendes, at Bjerne skulde have Udvælselserne gratis, hvorfor skulde vi saa ikke ogsaa have det paa Landet? Derfor kan jeg ikke med det ærede Medlem for Møen (Bjessen) være med til at takke Ministeren; der er ikke Noget at takke Ministeren for. Jeg tror, at naar vi Bønder ere komne til at faae Noget af vor Ret, er det, fordi vi ere komne til at sidde i Amtsraadene og paa Rigsdagen og kunne hævde vor Ret, og naar der saaledes som i dette Tilfælde efter min Mening vises os en Uretfærdighed, er det vor Pligt at sige til Ministeriet: Her er ingen Retfærdighed eller Ligelighed til Stede. Det forekommer mig altsaa, at naar vi sammenholde hele den nuværende politiske Situation med, hvad der her foregaar paa dette Omraade, have vi ingensomhelst politiske Grunde til at komme ind paa at tage denne Station ved Lou ud fra de andre, ligesaa lidt som vi have nogen Grund til at dække over den høitærede Indenrigsminister. Thi det forekommer mig, at det er den simpleste Retfærdighed af Verden, at vi behandles ude paa Landet paa samme Maade, som det sker i Bjerne. Naar nu den høitærede Indenrigsminister gjerne vilde se at faae en Del gennemført — og det er vel da egentlig Grunden til, at den høitærede Minister er kommen ind i dette provisoriske Ministerium, havde jeg nær saat, at han skulde se at blive i Stand til at faae Noget gennemført — saa vil jeg sige: naar han saaledes faar en lille Stump i Dag, og det maaste lykkes ham en anden Dag at faae en anden lille Stump, hvor bliver saa Visnepolitiken af? Naar nu den høitærede Minister har strakt sig saa vidt, som han har gjort, saa vil jeg spørge ham, om han da ikke kan frafalde den lille bitte Ting, den Smule, som Beboerne skulde udrede. Det kan dog ingen reel Betydning have for Statskassen, om den faar det Par Hundrede Kroner, hvad vist Enhver vil ind-

rømme mig, og naar den høitærede Minister alligevel fastholder sit Standpunkt, kan det ikke være af reelle, men af principielle Grunde. Men naar nu den høitærede Minister gjerne vil være gode Venner med os, og han er saa stiftelig, at han kan faae en hel Del gennemført, vil han saa ikke kunne gaa ind paa at modtage dette Forslag, naar Anlægget sker fuldstændig paa Statens Bekostning? Gaar den høitærede Minister ind derpaa, vil jeg for mit Bedkommende stemme for Forslaget; i modsat Fald vil jeg ikke gjøre det i Henhold til mit tidligere Standpunkt.

Beth: Jeg skal ikke meget forlænge denne Diskussion om Stationen ved Lou. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), at naar han do-lerede over, at der vises en Omhed lige overfor Befolkningen i dette Tilfælde, som man ikke under andre Omstændigheder viste de efter hans Mening langt vigtigere Foranstaltninger, som sattes tilbage, og som burde fremmes, er det mig ikke bekjendt, at noget Saadant nogensinde er sket, naar Foranstaltningen kunde fremmes paa forsvaerlig Maade. Jeg vil kun sige overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), at jeg forstaar saa godt hans Standpunkt; det er et aldeles theoretisk Standpunkt, det ærede Medlem kæmper for. Det ærede Medlem kæmper for den Sætning, at ligesom det sker i Bjerne, saaledes skal det ogsaa ske paa Landet, at der ikke bliver den mindste Hvid for Beboerne at betale til Stationen, og fordi der nu denne Gang skal betales 600 Kr. eller saa omtrent paa en Sum af 45,000 Kr., som Anlægget er anslaaet til, mener han, at det er en Uretfærdighed mod Landboerne — og det hævder han stærkt, at det er en ren Uretfærdighed — hvorfor han erklærer kun at ville stemme for Uendringens Forslag, dersom denne Bestemmelse om, at Beboerne skulde give Grunden, kunde gaa ud. Det er et rent theoretisk Standpunkt; det gjaelder her, som det gaar saa mange Gange, at den største Ret kan gaa over til at blive den største Uret. Det er jo klart — og Andet mener det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds heller ikke — at dersom Beboerne skulde vente et eller flere Aar endnu, skader det dem meget mere end de 600 Kr., som der kunde være Tale om en Gang for alle. Naar der altsaa skal være Tale om Retfærdighed, da ere de Bedkommende meget bedre tjente med, at Sagen nu bliver afgjort mod den lille Erstatning, som ingen Rolle spiller, end med, at det varer læn-